

[Ninn-Hansen]

svar fra ministeren, meget gerne umiddelbart efter min udtalelse her.

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at regeringen skulle bestemme, om danske sportsfolk skulle tage til en idrætsbegivenhed, aldrig. Det, jeg har bebrejdet regeringen, er, at man ikke ligesom i Storbritannien, Vesttyskland, Irland, Italien, Holland og Luxembourg over for idrætsorganisationerne har sagt sin mening. Nu står det sådan, at det er med regeringens fulde godkendelse, at en idrætsmand eller idrætskvinde tager til olympiaden, deltager i det politiske arrangement, der bliver tale om i Sovjetunionen. Det er det, jeg har bebrejdet regeringen. Hvis ministeren havde hørt efter min tale, ville ministeren også vide, at i nogle af de lande, jeg nævnte, har idrætslederne haft en anden opfattelse end regeringen. De tager sandsynligvis af sted alligevel. Det er deres ret. Det har jeg ikke benægtet på noget tidspunkt, men jeg har sagt, at regeringen har ikke haft nogen holdning, har det ikke i dag.

Derfor er og bliver det regeringens ansvar, at man deltager i propagandafelttoget i Moskva.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil gerne allerførst rette en fortalelse. Jeg kom til at sige, at hr. Kurt Møller var formand for idrætsforbundet, det var selvfølgelig formand for Danmarks Olympiske Komité.

Når flertallet af fremskridtspartiet går ind for, at vi skal deltage i de olympiske lege, er det ud fra samme betragtninger, som hr. Stinus giver udtryk for, for vi tror absolut på, at det kommunistiske propagandaapparat er så velsmurt, at man vil sige: ja men de undertrykte arbejdere i de kapitalistiske lande får ikke lov til at rejse ud. Jeg tror altså simpelt hen, det er en fejlfortolkning, når man tror, at man kan få masserne i Rusland gjort opmærksom på forholdene.

Det glædede mig at høre i hr. Ib Christensens indlæg, at han mente, vi skulle tilstille idrætsforbundene tipsmidlerne ubeskåret. Det er tanker, som fremskridtspartiet før har været inde på, og det er da glædeligt, at hr. Ib Christensen nu slutter op om disse tanker.

Ingerlise Koefoed (SF):

Både hr. Arne Christiansen, hr. Ninn-Hansen og hr. Arne Melchior har været inde på spørgsmålet om den propagandistiske effekt af afholdelse af olympiader. Jeg vil godt sige, at det er da nok et spørgsmål, om det er rigtigt, og jeg ved egentlig ikke rigtig, hvor man har den stærke overbevisning fra, at en afholdelse af en olympiade skulle virke som stærk propaganda for det system, som afholder olympiaden. Ifølge den kronik af Per Olov Enquist i Politiken, som jeg citerede før, er der for nogle år siden kommet en stor amerikansk undersøgelse, der klart har vist, at de olympiske lege i Berlin – stik modsat af, hvad man altid har sagt – blev en alvorlig propagandistisk fiasko for Hitler. Hele det militaristiske og det nationalistiske sceneri gav ikke omverdenen en følelse af Hitler som en idrætsvenlig og humanistisk leder af det tyske folk, men tværtimod som en livsfarlig fjende, som man måtte tage sig meget grundigt i agt for. Jeg tror, at man ved at invitere fremmede mennesker til sit land også løber en alvorlig risiko for, at disse fremmede mennesker skal få et meget kritisk syn på det land, de besøger. Vi har vel alle – eller i hvert fald en del af os – deltaget i internationale møder og festivaler både i østlige og vestlige lande, og vi er kommet hjem med et langt mere nuanceret indtryk af styreformen og regeringen og befolkningens muligheder i det land, end vi måske havde, da vi rejste derhen.

Hr. Arne Melchior var inde på, at der ikke var tale om, som jeg havde sagt, at man ved en boykot ønskede at isolere Sovjetunionen. Man ønskede ved en boykot at bakke op om systemkritikerne både i Sovjetunionen og uden for Sovjetunionen. Jeg mener altså modsat hr. Arne Melchior, at man bakker bedre op om kritikken, man bakker bedre op om systemkritikerne ved ikke at foranstalte en boykot, ved ikke at optrappe den kolde krig. Jeg kom i mit første indlæg nærmere ind på, hvorfor jeg mener det.

Hr. Arne Melchior spurgte grebet kulturministeren, om man nu skulle se det danske flag ved de olympiske lege i Sovjetunionen. Det skal man jo nok, når nu de olympiske lege bliver afholdt i Sovjetunionen, men jeg vil da godt sige som min egen personlige mening, at jeg så gerne, at man afnationaliserede og afdramatiserede hele dette olympiske spil.